

Paastanden fremsættes. — Med Hensyn til den *ikke anerkendte* Del af Gælden kan Sagens Forfølgning fortsættes uanset den indrømmede Henstand. — Foranstaaende Regel kommer *ikke* til Anvendelse, hvor Søgsmålet angaar Renter eller Afdrag paa Prioritetsgæld, Renter af Obligationer, Lønninger, Pensioner, Aftægtsydelser, Forsikringssummer og Forsikringspræmier, Husleje, Forpagtnings- og Fæste-Afgifter, Skatter og Afgifter til det offentlige eller Fordringer paa Banker og Sparekasser. Med Hensyn til de sidstnævnte Fordringer forbliver Bestemmelserne i Lov Nr. 156 af 2. August 1914 i Kraft.

2) Indtil 10. Oktober 1914 kan der ikke indledes Retsforfølgning ved danske Domstole eller foretages eksekutive Skridt derunder Realisation af Pant for nogen før den 1. August 1914 *stiftet Gæld i eller til Udlandet*, for saa vidt denne har sin Oprindelse fra saavel første Fordringshavers som Skyldnerens Næringsdrift. Ej heller kan i dette Tidsrum her i Landet beroende Sikkerhed, der er stillet for saadan Gæld, forlanges udleveret.

I samtlige de under 1) og 2) faldende Tilfælde skal Skyldneren være pligtig efter Forfaldstid at *forrente* Gælden, for saa vidt højere Rente ikke er aftalt, med den til enhver Tid gældende Nationalbankdiskonto, dog ikke med mindre end 6 pCt. om Aaret.

Lovforslaget — der i den Skikkelse, hvori det fremsattes af Regeringen, paa enkelte Punkter var affattet noget anderledes end det endelig vedtagne Lovforslag, se nærmere ndfr. — var, som det hedder i Motiverne, „udarbejdet i væsentlig Tilslutning til de Ønsker, der er fremsat fra en Række af vore største forretningsmæssige Institutioner og Organisationer af Forretningsdrivende, saaledes navnlig Nationalbanken og flere andre af vore betydeligste Banker, fra Grosserer-Societetets Komité og Industriraadet og en Række Handelsforeninger i Provinserne.“ Disse Ønsker samler sig — hedder det videre — „med stor Bestemthed om Gennemførelse af et Moratorium for Gæld til *Udlandet*, idet det gøres gældende dels, at en stor Del af denne Gæld er fremkommet ved Laanstiftelse til Støtte for industrielle og kommercielle Foretagender, der med god Grund ikke har kunnet indrette sig paa en pludselig Tilbagebetaling, dels at Tilbagebetalingen vanskeliggøres derved, at danske Forretningers Tilgodehavender i Udlandet ikke kan anvendes til Udligning af Udlandets Fordringer paa os paa Grund af, at der i de europæiske Lande, med hvilke Dan-